

MADARAK ÉS FÁK NAPJA – MÁJUS 10., vasárnap

1. Egészítsd ki a szólásokat és közmondásokat:

Nagy _____ vágja a fejszáját.
_____, mint a fába szorult féreg.
Maga alatt _____ a fát.
Madarat _____, embert barátjáról.
Sok _____ disznót győz.
Ritka, mint a _____ holló.
Minden madár ismeri a maga _____.

2. Rakd sorrendbe a betűket! A megfejtés három madár neve.

ULHLOMSÁ JPAÁPAG: _____
TSRCUC: _____
TZYERBAPNI: _____

3. Mi a gyurgyalag népies neve?

- a) mátyásmadár
- b) putypurutty
- c) vakvarjú

4. Mit mutat az évgűrű?

- a) Hány méter magas a fa?
- b) Hány éves a fa?
- c) Mennyi ága van a fának?

5. Milyen fa levele látható a képen?

- a) diófa
- b) körtefa
- c) almafa

6. Mely ország nemzeti szimbóluma a kivi?

- a) Izland
- b) Új-Zéland
- c) Új-Guinea

(A kérdéseket írta: Ferincz Viktória.)

A fecskék

Egy áprilisi reggel édesapánk csendesen kinyitotta a szobánk ajtáját, és közben ébresztgetett bennünket:

– Halljátok csak, ti álomszuszekok, vendégeink érkeztek az éjszaka! Hallgassátok csak, hogy köszöntenek benneteket!

A tornácról a hajnali csendességben élesen csicsgergett be a köszöntő.

Fittyfiritty, fittyfiritty, kikelet kivirít.

Terike, gyere ki, Ferike, gyere ki csicseri, csicseri!

Megjöttek a fecskék.

Még abban az órában hozzáfogtak a fészkerakáshoz. Az eresz szögletében ragasztották meg gömbölyű kis fészket maguk gyúrta sárból, szalmatörekéből. Nincs az a kőművesmester, aki függében dolgozna náluk. S ahogy a sarat hordták, rakták, simították, gömbölyítették, minden mozdulatuknál mondtak valamit:

– Vakolat van-e még?

– Van elég.

– Add errébb!

– Fuss szalmáért, picike!

– Hozom én izibe!

– Hocc ide!

– Cvikk, cvikk, cvikk!

– Mi tetszik?

– Jó ebéd tetszenék.

– Mi legyen az ebéd?

– Bogaracska, legyecske.

– Kis fecske, gyere csak a kertbe, gyere, gyere, gyere!

Azzal huss! – ki a kertbe, ahol igazán terített asztalt találtak. Csak a szájukat kellett tátogatni: szinte magától hullott bele a sok bogár. El is pusztították őket egy hét alatt úgy, hogy aranyért se lehetett volna egyet se találni közülük. Még az utcánk tájékaról is eltakarodott a sok bogár, olyan rendet tudtak tartani a mi kis zselléreink.

(Forrás: www.mesekukac.hu)

KÖNYVMOLY

A RÁCKERESZTÚR KÖNYVTÁRI, INFORMÁCIÓS ÉS KÖZÖSSÉGI HELY IDŐSZAKI KIADVÁNYA

I. évfolyam 1. szám

2020. április

EGY PERC VERS

Móra Ferenc:

Anyának

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.

Ahány levél lengedez
szélingatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

„AZ ANYÁK
HALHATATLANOK.”
(Ratkó József)

RAJZOLD LE ANYUKÁDAT!

Május első vasárnapja anyák napja. Rajzold le anyukádat akár munka, akár játék, akár tanulás közben, s küldd el a képet a könyvtár e-mail-címére: rackeresztur@vmk.hu

A rajzokból virtuális kiállítást rendezünk.

Kedves Olvasóink!

Nem gondoltam, senki nem gondolta, hogy egyszer majd kényszerűségből be kell zárni a könyvtár kapuját. De megtörtént, s bizonytalan ideig szünetel a kölcsönzés, a tervezett programokat is el kellett halasztanunk.

Ne engedjük azonban, hogy a félelem és a csüggedés átvegye a hatalmat felettünk. Olvasni jó! Olvasni mindig jó. S most a „maradj otthon” felhívás jegyében talán több időnk jut erre is. Már csak azért is érdemes könyvekkel körülvenni magunkat, hogy valóban értékes gondolatokhoz jussunk. Az interneten található hírözön félrevezető lehet. Az irodalom viszont örök. Legyen szó akár klasszikus családregegyekről, a nagyszüleinktől gyakran hallott népmesékről vagy épp ismeretterjesztő szakkönyvekről.

Sok minden elérhető online is, mégis, úgy gondolom, érdemes nyomtatott formában is felkeresnünk Olvasóinkat, hogy érezzék: a könyvtár működik, az olvasás szeretete összeköt bennünket a bajban is.

A *Könyvmoly* című időszaki kiadványban könyvajánlók, szépirodalmi alkotások, érdekességek, bölcsességek, fejtörők és persze rajzok, fotók találhatóak – lélekerősítőként. Bízom benne, sokak örömére.

Gajdó Ágnes

Segítő könyv gyerekeknek, szülőknek

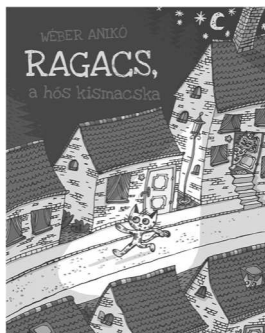
Mit tegyünk, ha a gyerekünk tartósan retteg valamitől, és sehogy sem tudjuk megnyugtatni? Számos eszköz létezik a félelem enyhítésére, s ezek közül az egyik a meseolvasás. A meseolvasás során ugyanis a gyerekek könnyedén belelélik magukat a főhős szerepébe, segítségével átélhetik, hogy mások is küzdenek félelemmel, gyengeséggel, hogy bár kicsik és elesettek, felül tudnak kerekedni az érzéseiken, és belőlük is válhat bátor lovag, igazi hős.

Ragacs egy átlagos kiscica, aki anyukájával, apukájával és nővérével él az emberektől távoli Macskák szigetén. Ember ide be nem teheti a macskasiccentő bakancsát vagy a cicaborzantó túsarkúját. Itt a macskák az emberéhez hasonló társadalmat építettek fel, amelyben minden cicának megvan a szerepe. Van itt vadászboltos, párnaárus szíami cicus, konyhás macskanő és futarcica is. A macskagyerekek felhúzható egeret kergetnek a parkban, iskolába járnak, és ugyanúgy várják a Cicamikulást, mint az igazi gyerekek. A felnőttek vadásznak, sütnék-főznek, és éppúgy gondoskodnak a közös karácsony meghittségéről, mint az igazi felnőttek. De ahogy az emberi, úgy a macskatársadalom sem tökéletes. A sziget szélén, a Macskajaj tanyán élnek

ugyanis a rémisztő Surranók, a közös-ségből kirekesztett fosztogatók, banditák és gonosztevők. Ragacs nem sokat tud az efféle rossz útra tévedt macskákról, de egy nap, miközben anyukájának keres születésnap ajándékot, apja barátjához téved. Háromlábú Marcit nagy misztikum övezi, a gyerekek fantáziáját természetesen nem hagyja nyugodni, hogy veszthette el az egyik mancsát. Akadnak legendák, melyek Marci elvetemültségéről mesélnék, mások a gonosz-ságáról, de mind egyezik abban, hogy a bal-esetnek a Surranókhoz van köze. Háromlábú Marci mesél először részletesebben Ragacsnak a számkivetettekről. Ragacs félelemmel vegyes izgalommal hallgatja a történeteket, és később is sokat gondolkodik rajtuk. (...)

A *Ragacs, a hős kismacska* egyszerre izgalmas, mindennapi eseményekkel tarkított mesekönyv, imádnivaló cicás kalandregény és hasznos segítőkönyv, amely segít a félelmek feloldásában, a kiváltó okokról való beszélgetésben.

(Forrás: pagony.hu)

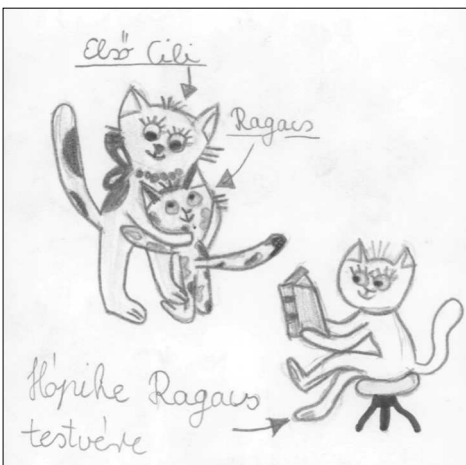

Ragacs, a hős kismacska

Wéber Anikó könyvéhez Zsigmond Réka (4. a) készített illusztrációt. A kötetet különösen azoknak ajánljuk, akik bármilyen félelemmel küzdenek.

„Hagyd megtörténni a dolgokat,
legyen az szépséges vagy rémes!
Soha ne add fel,
mert semmi sem véges!”

(Rainer Maria Rilke)

Kedves Olvasóink!

Úgy terveztük, hogy április 17-én vendégül látjuk Kertész Erzsit író. A 3. és 4. osztályos diákokkal találkozott volna, akik már nagyon várták a rendezvényt. Sajnos másképp alakult minden, de nem adjuk fel, valamikor a jövőben biztosan létrejöhet az író-olvasó találkozó. Addig is játékra hívunk minden mesélni szerető gyereket és felnőttet. Olvassátok el az író levelét, s folytassátok a megkezdett mesét! Ha van kedvetek, kavicsot is festhettek. Kíváncsian várjuk az alkotásokat.

KERTÉSZ ERZSI LEVELE

Kedves Gyerekek!

Néha nem úgy alakulnak a dolgok, ahogyan eltervezzük őket. Meseíróként én tulajdonképpen hozzá vagyok szokva ehhez: képzeljétek, a szereplőim sokszor egészen már irányba viszik a történetet, mint ahogy én azt előre kigondoltam.

Mégis, nagyon sajnálom, hogy nem tudunk most személyesen találkozni. Ági nénitől hallottam, hogy lelkesen készültek erre az alkalomra. Ezért arra gondoltam, hogy alakítsuk valami izgalmas dologgá az elmaradt találkozást, és írjunk együtt mesét! Nem is egyet, hanem mindjárt annyit, ahányan vállalkoztok erre a kalandra.

Az az ötletem támadt, hogy én elkezdem a történetet, ti pedig folytatjátok.

Az eleje így mindig ugyanaz marad, de folytatás éppen annyi féle módon alakul, ahányan kedvet kaptok a meséléshez. Még izgalmasabb lenne, ha illusztrálnátok is a műveiteket. És ha mindezzel megvagytok, ne felejtsetek el címet adni a történetnek!

Nos, akkor én el is kezdem...

Még csak annyit, hogy **ha megirtátok és -rajzoltátok a folytatást, küldjétek el Ági néninek a rackeresztur@vmk.hu e-mail-címre 2020. június 1-jéig**. Biztos lesz valami ötlete, hogyan tegye közzé a műveiteket!

Remélem, kedvet kaptok a közös meséléshez! Én már előre izgulok, milyen történetek születnek.

Íme, az én mesém így kezdődik:

Rebeka a zsebébe csúsztatta a három festett kavicsot, melyeket a meghatározott helyeken kell majd elveszítenie. Persze nem is annyira elveszíteni, mint inkább szándékosan otthagyni a kijelölt pontokon. Még egyszer, utoljára ellenőrizte, nem kopott-e róluk le a festék, de hamar megnyugodott: a kavicsok pazar színekben csillogtak. Rebeka a markában érezte a kövekbe zárt lények kitaró dörömbölését.

– Hamarosan kiszabadulhattok – súgta nekik, és rákanyarodott a Tilda Áruháza felé vezető útra.

...